

Nr 253.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag angående ändrad lydelse av 2 § 2:o), 8:o) och 13:o) lagen den 26 maj 1909 (nr 38 s. 3) om Kungl. Maj:ts regeringsrätt; given Stockholms slott den 30 april 1936.

Under återopande av bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll vill Kungl. Maj:t härmed jämligt § 87 regeringsformen föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till lag angående ändrad lydelse av 2 § 2:o), 8:o) och 13:o) lagen den 26 maj 1909 (nr 38 s. 3) om Kungl. Maj:ts regeringsrätt.

GUSTAF.

K. Schlyter.

Förslag

till

Lag

angående ändrad lydelse av 2 § 2:o), 8:o) och 13:o) lagen den 26 maj 1909 (nr 38 s. 3) om Kungl. Maj:ts regeringsrätt.

Härigenom förordnas, att 2 § 2:o), 8:o) och 13:o) lagen den 26 maj 1909 om Kungl. Maj:ts regeringsrätt¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives:

2:o) mål om beslut av landsting, av kommun, annan menighet eller deras representationer, så framt ej klagan föres över Konungens befallningshavandes beslut i anledning av sökt fastställelse å beslut, varom förmäles i 14 § 1. lagen om polisväsendet i riket eller i 61 § a) lagen om vägdistrikt, eller ock målet angår skolväsendets ordnande;

mål om nybyggnad — — — utom äktenskap;

mål angående folkpensionering och invalidunderstöd;

8:o) mål om rust- och rotehållares — — — friheter och skyldigheter;

mål rörande tillämpning av lagen om allmänna vägar, såframt ej klagan föres över sådana Konungens befallningshavandes beslut, som angivas i 16 § första stycket, 47 §, 49 § andra stycket och 65 § andra stycket nämnda lag, om bredden av hjulringar å arbetsåkdon på landet;

mål om skjutsväsendet — — — samfälld tångtäkt;

13:o) mål om Konungens befallningshavandes beslut angående förordnande till syn rörande dikning, vattenavledning eller flottning eller till annan dylik förrättning;

mål om förordnanden — — — nya förordnanden;

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1937, dock att med avseende å mål, som rör tillämpning av förut gällande väglagstiftning, 2 § 8:o) i dess nuvarande lydelse fortfarande skall gälla.

¹ Senaste lydelse av 2 § 2:o) och 8:o) se SFS 1935:371 samt av 2 § 13:o) se SFS 1928:181.

Utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 21 februari 1936.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden UNDÉN, SCHLYTER, WIGFORSS, LEVINSON, VENNERSTRÖM, LEO, ENGBERG, EKMAN, SKÖLD.

Efter gemensam beredning med cheferna för social-, kommunikations-, finans- och jordbruksdepartementen anmäler chefen för justitiedepartementet, statsrådet Schlyter, fråga om *vissa ändringar i lagen den 26 maj 1909 om Kungl. Maj:ts regeringsrätt* samt anför därvid:

»Sedan Kungl. Maj:t i proposition nr 21 till 1934 års riksdag förelagt riksdagen frågan om ny lagstiftning beträffande *det allmänna vägväsendet* samt riksdagen med vissa mindre ändringar antagit propositionen, utfärdades den 7 juni 1934 lag om allmänna vägar (nr 241) och lag om vägdistrikt (nr 242). Dessa lagar skola träda i kraft den 1 januari 1937; dock skola enligt givna övergångsbestämmelser lagarna i vissa delar lända till efterrättelse redan dessförinnan. De nya lagarna komma att träda i stället för dels 25 kapitlet byggningabalken i vad samma kapitel ännu gäller, d. v. s. i fråga om allmän väg i stad, dels lagen den 23 oktober 1891 angående väghållningsbesvärets utgörande på landet dels ock lagen den 13 juni 1919 om ödebygdsvägar. De nya väglagarna synas påkalla vissa ändringar och tilllägg i lagen om regeringsrätten.

Jämlikt 2 § 2:o) regeringsrättslagen höra till regeringsrättens upptagande alla mål om beslut av landsting, av kommun, annan menighet eller deras representationer, så framt ej klagan föres över länsstyrelses beslut i anledning av sökt fastställelse å beslut, varom förmäles i 14 § 1. lagen om polisväsendet i riket, eller ock målet angår skolväsendets ordnande. Av regeringsrätten upptagas alltså mål om beslut av vägstämman och detta oavsett om stämmans beslut överklagats hos länsstyrelsen eller underställts länsstyrelsens prövning och fastställelse. Enligt 3 § regeringsrättslagen skall regeringsrätten i senare fallet dock icke avgöra målet utan med eget utlåtande överlämna detsamma till avgörande av Konungen i statsrådet. I fråga om mål, där klagan rör länsstyrelses beslut i anledning av sökt fastställelse, torde emellertid på grund av stadgandet i 61 § a) lagen om vägdistrikt en undantagsbestämmelse vara påkallad. Enligt 62 § i 1891 års väglag skall

vägstämmas beslut om upptagande av lån i visst fall underställas Kungl. Maj:ts prövning och fastställelse. Motsvarande bestämmelse finnes i lagen om vägdistrikt liksom i övriga kommunallagar. Men härutöver stadgas i 61 § a) vägdistriktslagen att vägstämmas beslut om upptagande av lån, därest beslutet icke skall underställas Kungl. Maj:t, under vissa i lagrummet närmare angivna förutsättningar skall underställas länsstyrelsen. Detta innebär en nyhet, vartill motsvarighet saknas i 1891 års väglag och gällande kommunallagar. När fråga är om lånebeslut av annan kommun än vägdistrikt, sökes alltså fastställelse direkt hos Kungl. Maj:t och besvär över myndighets beslut i anledning av sökt fastställelse kunna således icke förekomma. Enligt lagen om vägdistrikt kommer däremot, såsom av det nyss sagda framgår, förhållandet i vissa fall att bliva annorlunda när det gäller av vägstämman fattat lånebeslut. Då det synes mindre lämpligt, att mål avseende fastställelse av lånebeslut skola höra till regeringsrättens upptagande, torde därför i 2 § 2:o) regeringsrättslagen böra införas en tilläggsbestämmelse att mål, däri klagan föres över länsstyrelses beslut i anledning av sökt fastställelse å beslut, varom förmäles i 61 § a) lagen om vägdistrikt, icke skola upptagas av regeringsrätten.

I 2 § 8:o) regeringsrättslagen nämnas mål om, bland annat, anläggning, indragning eller förändring av allmänna vägar och ödebygdsvägar. Då i den nya väglagstiftningen ödebygdsväg icke behandlas såom en vägkategori vid sidan av allmän väg utan inbegripes härunder, bör terminologien i regeringsrättslagen givetvis undergå motsvarande ändring.

Vägdelening, varmed avses vägs fördelning till underhåll in natura, skall icke vidare förekomma i fråga om allmän väg. Som en följd härav bör vad regeringsrättslagen i 2 § 8:o) och 13:o) innehåller angående mål om vägdelening och mål om länsstyrelses beslut rörande förordnande till vägdelening utgå.

Enligt 2 § 8:o) regeringsrättslagen skola av regeringsrätten upptagas även mål om rätt att hava stängsel, byggnad, upplag, skyltar och dylikt utmed väg eller att därå hava grind, om tid för grinds öppenhållande, om uppsättande av snöskärm i närheten av väg och ersättning för därav uppkommen skada.

Då i 29 § lagen om allmänna vägar meddelas förbud att utan länsstyrelsens tillstånd å väg hava upplag, grind eller annan anordning, som bereder olägenhet för samfärdseln eller väghållningen, torde nyssberörda stadgande i regeringsrättslagen böra givas en sådan avfattning, att jämväl mål om rätt att å väg hava anordning, som icke utgör grind, tilläggas regeringsrättens upptagande.

Jämlikt 31 § 1891 års väglag skall grind hållas avlyftad under den tid av året, som länsstyrelsen genom allmän kungörelse bestämmer. Denna föreskrift återfinnes ej i den nya väglagen, som i stället innehåller ett mera allmänt hållet stadgande att länsstyrelsen äger meddela föreskrifter ägnade att minska olägenheten av grind. Självfallet kunna sådana föreskrifter just innehålla, att grinden skall hållas avlyftad viss tid av året. Då föreskrifterna emellertid kunna avse jämväl annat förhållande än nu berörts, exempelvis

grindens konstruktion, och då mål härom i varje fall kunna hänföras till mål om rätt att å väg hava grind, synes det onödigt att bibehålla den nuvarande särskilda bestämmelsen angående mål om tid för grindns öppenhållande eller ersätta bestämmelsen med annan, som bättre svarar mot den nya väglagens föreskrifter om grind.

Kan på grund av arbete med vägs omläggning eller förbättring eller på grund av naturhändelse såsom jordras eller översvämning eller av annan orsak samfärdseln icke utan våda framgå å väg, äger enligt 39 § lagen om allmänna vägar länsstyrelsen på ansökning föreskriva, att nyttjanderätt till mark för tillfällig väg skall upplåtas för så lång tid sådan väg till följd av det inträffade hindret är nödig. Något motsvarande stadgande finnes ej i gällande väglag. Med hänsyn till beskaffenheten av dessa ärenden torde besvär över länsstyrelsens beslut däri böra upptagas av regeringsrätten. Då sådana besvärsmål icke lära kunna inbegripas under mål om vägs anläggning, vilka mål jämlikt 2 § 8:o) regeringsrättslagen redan nu prövas av regeringsrätten, bör alltså ett tillägg införas i sistnämnda lagrum.

I 33 § av 1891 års väglag stadgas, att om någon vill å annan än kronan tillhörig mark till vägs underhåll taga sand, grus eller sten och överenskomme med jordägaren icke kan träffas, häradsrätten äger att på talan av den väghållningsskyldige bestämma, varest nämnda väglagningsämnen tjänligast och till minsta skada för jordägaren må avhämtas samt till vilket belopp ersättning därför skall utgivas. Detta stadgande har i lagen om allmänna vägar ersatts av bestämmelser med delvis annat innehåll. Enligt 42 § sistnämnda lag må nämligen fråga om rätt att å annan än kronan tillhörig mark till vägs underhåll taga sand, grus, jord eller sten hänskjutas till vederbörande vägnämnd, som, där ej upplåtelse av rätt i nämnda avseende kan anses lända jordägaren till märkligt men, äger bestämma, att upplåtelse skall ske. Det ankommer tillika på nämnden att föreskriva i vilken omfattning och huruledes den upplåtna rätten må utövas samt till vilket belopp eller efter vilka grunder ersättning skall gäldas. Jämlikt 56 § i lagen kunna besvär över nämndens beslut anföras hos länsstyrelsen. I överensstämmelse med vad jag förordat angående mål om upplåtelse av nyttjanderätt till mark för tillfällig väg anser jag, att även mål om upplåtelse av rätt till sand-, grus-, jord- eller stentäkt för vägs underhåll skola tillhöra regeringsrättens upptagande. Bestämmelse härom torde böra införas i 2 § 8:o) regeringsrättslagen.

Lagen om allmänna vägar innehåller ett avsevärt antal bestämmelser om ersättning till jordägare eller annan och huru ersättningen skall bestämmas. Har vägnämnd enligt 30, 33, 36 eller 71 § meddelat föreläggande för jordägare att borttaga, ändra eller utbyta stängsel eller annan i dessa lagrum avsedd anordning utmed väg eller att borthugga skymmande träd och buskar och uppkommer i anledning av sådant föreläggande skada, skall väghållaren gälda ersättning med belopp, som i brist på överenskomme bestämmas av vägnämnden och, i händelse av klagan över nämndens beslut, av länsstyrelsen såsom besvärinstans. I enahanda ordning bestämmas ersättning, som väghållare enligt 41 § är skyldig utgiva för skada i anledning av stakning,

mätning, undersökning av grund m. m. eller till följd av tillfällig vägs anordnande eller begagnande eller snöskärms uppsättande. Likaså tillkommer det enligt 42 § vägnämnden att i fall av upplåtelse av rätt till sand-, grus-, jord- eller stentäkt fastställa den jordägaren härför tillkommande ersättningen. Såsom förut nämnts avgöres ersättningsfråga av sistnämnda slag enligt nu gällande väglag av allmän domstol. Inom köping eller annat stadsliknande samhälle är jämlikt 14 § samhället berättigat och, om vägdistriktet därom framställer begäran, skyldigt att vara väghållare i fråga om vägsträcka, som på grund av stadsplanelagens bestämmelser skall vara upplåten för allmänt begagnande såsom gata. Samhället är ock berättigat att i vidare mån än nyss sagts ombesörja väghållningen inom samhället. För väghållning, varom nu är fråga, skall vägdistriktet gälda ersättning till samhället. Ersättningen skall, oavsett om tvist föreligger, bestämmas av länsstyrelsen. Enligt motsvarande föreskrifter i 1891 års väglag fastställles ersättningen av tre gode män, av vilka en utses av länsstyrelsen, en av vägstyrelsen i distriktet och en av samhället. Innan länsstyrelsen meddelar beslut om den samhället tillkommande ersättningen äger enligt den nya väglagen länsstyrelsen enligt 16 § utse två gode män att efter syn å marken avgiva yttrande med förslag till ersättning. Dessa gode män äro berättigade att av vägdistriktet erhålla ersättning för sitt arbete och därmed förbundna kostnader och skall jämväl denna ersättning bestämmas av länsstyrelsen. Vidare stadgas i 27 §, att om överenskommelse icke kan träffas mellan vägdistriktet och snöploglag om ploglagets ersättning, denna skall bestämmas av länsstyrelsen.

Mål om ersättning, som väghållare enligt det nu sagda har att utgiva, höra i en del fall, exempelvis när fråga är om gottgörelse till gode män eller ersättning för skada till följd av snöskärms uppsättande, enligt tydliga bestämmelser i regeringsrättslagen till regeringsrättens upptagande. Beträffande vissa andra av nu ifrågavarande slag av mål torde visserligen få anses uppenbart, att även de tillhöra regeringsrättens upptagande, ehuru uttrycklig föreskrift därom saknas. Som exempel härpå må nämnas mål om ersättning för borttagande av stängsel och annan anordning eller för röjning av träd och buskar. I andra fall åter, exempelvis beträffande ersättning för grustäkt, lära med nuvarande avfattning av regeringsrättslagen besvär icke kunna upptagas av regeringsrätten. Då emellertid i samtliga här berörda fall tvistefrågan är av rättslig innebörd och alltså bör prövas av regeringsrätten, bör således en kompletterande bestämmelse införas i sistnämnda lag. Enklarest torde detta kunna ske genom en tilläggsbestämmelse i 2 § 8:o), att mål om ersättningskyldighet enligt lagen om allmänna vägar skola tillhöra regeringsrättens upptagande. Under denna förutsättning bör givetvis utgå vad i samma lagrum nämnes om mål, som avse ersättning för skada uppkommen genom snöskärm.

Till regeringsrättens upptagande och avgörande höra enligt 2 § 2:o) regeringsrättslagen mål angående allmän pensionsförsäkring. Enär lagen den 30 juni 1913 om allmän pensionsförsäkring den 1 januari 1937 ersattes av dels lagen den 28 juni 1935 om folkpensionering dels ock förord-

ningen sistnämnda dag om invalidunderstöd, torde ifrågavarande stadgande i regeringsrättslagen böra undergå därav påkallad ändring.

På föredragning av chefen för jordbruksdepartementet har Kungl. Maj:t den 14 februari 1936 beslutat inhämta lagrådets yttrande över ett inom departementet utarbetat förslag till lag om förekommande och släckning av skogseld.

Enligt 15 § 2 mom. i detta förslag, vilket är avsett att träda i kraft den 1 januari 1937, skall länsstyrelse, om den finner att arvode till brandfogde eller vice brandfogde bestämts till belopp, som uppenbarligen icke är skäligt, eller att för brandrote icke finnes skogsbrandordning eller att kommun eljest uppenbarligen åsidosätter sina skyldigheter enligt den föreslagna lagen, hos kommunen göra framställning om rättelse. Vidtages ej i anledning av länsstyrelsens framställning erforderlig åtgärd, äger länsstyrelsen därom förordna. Finnes det vara av nöden, må länsstyrelsen förelägga lämpligt vite och till sådant vite fälla. Detta stadgande saknar motsvarighet i nu gällande lag om förekommande och släckning av skogseld. Enligt 15 § 3 mom. i förslaget må klagan över dylika av länsstyrelse meddelade beslut föras hos Konungen genom besvär.

På grund av stadgandet i 2 § 17:o) regeringsrättslagen i dess nuvarande lydelse skulle det tillkomma regeringsrätten att upptaga och avgöra besvär i mål, som av länsstyrelse handlagts jämlikt 15 § 2 mom. i omförmälda lagförslag. Besvär över länsstyrelses beslut i underställningsmål rörande arvodes- eller skogsbrandordningsfrågor skola däremot jämlikt 2 § 2:o) och 3 § regeringsrättslagen avgöras av Konungen i statsrådet. Med hänsyn härtill och då det i mål, vilka avses i 15 § 2 mom. i lagförslaget, som regel torde bliva fråga allenast om lämpligheten och ändamålsenligheten av länsstyrelsens beslut eller de åtgärder, varom däri förordnats, synas dessa mål böra undantagas från regeringsrättens handläggning.

Stadgandet i 2 § 17:o) sjätte stycket regeringsrättslagen torde böra jämkas i överensstämmelse härmed.

I enlighet med vad sålunda anförts har inom justitiedepartementet upprättats förslag till lag angående ändrad lydelse av 2 § 2:o), 8:o), 13:o) och 17:o) lagen den 26 maj 1909 (nr 38 s. 3) om Kungl. Maj:ts regeringsrätt.»

Föredraganden hemställer, att lagrådets utlåtande över ifrågavarande lagförslag, av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar, måtte för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamål inhämtas genom utdrag av protokollet.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan bifaller Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten.

Ur protokollet:

Wilhelm von Schwerin.

Bilaga.

Förslag

till

Lag

angående ändrad lydelse av 2 § 2:o), 8:o), 13:o) och 17:o) lagen den 26 maj 1909 (nr 38 s. 3) om Kungl. Maj:ts regeringsrätt.

Härigenom förordnas, att 2 § 2:o), 8:o), 13:o) och 17:o) lagen den 26 maj 1909 om Kungl. Maj:ts regeringsrätt¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives:

2:o) mål om beslut av landsting, av kommun, annan menighet eller deras representationer, så framt ej klagan föres över Konungens befallningshavandes beslut i anledning av sökt fastställelse å beslut, varom förmäles i 14 § 1. lagen om polisväsendet i riket eller i 61 § a) lagen om vägdistrikt, eller ock målet angår skolväsendets ordnande;

mål om nybyggnad — — — utom äktenskap;

mål angående folkpensionering och invalidunderstöd;

8:o) mål om rust- och rotehållares — — — friheter och skyldigheter;

mål om anläggning, indragning eller förändring av allmänna vägar, av broar och färjor därå, om deras underhåll sommar- och vintertiden, om rätt att hava stängsel, byggnad, upplag, skyltar och dylikt utmed väg eller att därå hava grind eller annan anordning, om upplåtelse av nyttjanderätt till mark för tillfällig väg eller av rätt till sand-, grus-, jord- eller stentäkt för vägs underhåll, om uppsättande av snöskärm i närheten av väg, om ersättningsskyldighet enligt lagen om allmänna vägar, om bredden av hjulringar å arbetsåkdon på landet;

mål om skjutsväsendet — — — samfälld tångtäkt;

13:o) mål om Konungens befallningshavandes beslut angående förordnande till syn rörande dikning, vattenavledning eller flottning eller till annan dylik förrättning;

mål om förordnanden — — — nya förordnanden;

17:o) mål om kyrkotukt — — — medicinalstyrelsens inseende;

mål om bötesansvar, om annat föreläggande vid vite än sådant som må givas enligt författningar rörande banker eller andra penninginrättningar, författningar rörande yrkesmässigt utövande av köp och försäljning i kommission av aktier, obligationer och liknande värdepapper, författningar rörande

¹ Senaste lydelse av 2 § 2:o) och 8:o) se SFS 1935:371, 2 § 13:o) se SFS 1928:181 samt 2 § 17:o) se SFS 1935:371.

fondbörsverksamhet, lagen om polisväsendet i riket eller lagen om förekommande och släckning av skogseld, om utdömande av vite enligt andra än nämnda författningar;

mål om häktads — — — av straff.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1937.

Utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 24 april 1936.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden UNDÉN, SCHLYTER, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON, VENNERSTRÖM, LEO, ENGBERG, EKMAN, SKÖLD.

Efter gemensam beredning med chefen för jordbruksdepartementet anför chefen för justitiedepartementet, statsrådet Schlyter:

»Den 21 februari 1936 har Kungl. Maj:t beslutat inhämta lagrådets utlåtande över ett inom justitiedepartementet upprättat förslag till lag angående ändrad lydelse av 2 § 2:o), 8:o), 13:o) och 17:o) lagen den 26 maj 1909 (nr 38 s. 3) om Kungl. Maj:ts regeringsrätt. Den i mom. 17:o) föreslagna ändringen hade betingats av stadganden i 15 § 2 och 3 mom. av ett inom jordbruksdepartementet utarbetat förslag till lag om förekommande och släckning av skogseld, över vilket lagförslag Kungl. Maj:t den 14 februari 1936 beslutat inhämta lagrådets yttrande. Då sistnämnda lagförslag, vilket ännu icke undergått granskning i lagrådet, icke kan beräknas komma att föreläggas årets riksdag, får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte besluta att lagrådets utlåtande över förenämnda lagförslag rörande ändringar i regeringsrättslagen icke måtte avse mom. 17:o) i detta förslag.»

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan bifaller Hans Kunglig Höghet Kronprinsen-Regenten.

Ur protokollet:

Sigrid Linders.

Utdrag av protokollet, hållet i Kungl. Maj:ts lagråd den 29 april 1936.

Närvarande:

justitierådet AFZELIUS,
regeringsrådet KELLBERG,
justitieråden GEIJER,
BAGGE.

Enligt lagrådet tillhandakommet utdrag av protokoll över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet den 21 februari 1936, hade Kungl. Maj:t förordnat, att lagrådets utlåtande skulle för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas över upprättat förslag till *lag angående ändrad lydelse av 2 § 2:o), 8:o), 13:o) och 17:o) lagen den 26 maj 1909 (nr 38 s. 3) om Kungl. Maj:ts regeringsrätt.*

Sedermera hade Kungl. Maj:t, enligt till lagrådet överlämnat utdrag av protokoll över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet den 24 april 1936, beslutit att lagrådets utlåtande över förenämnda lagförslag icke skulle avse mom. 17:o) i sagda förslag.

Förslaget, som finnes bilagt detta protokoll, hade inför lagrådet föredragits av byråchefen för lagärenden i justitiedepartementet Ernst Leche.

Lagrådet yttrade:

Innehållet av 1891 års lag angående väghållningsbesvärets utgörande på landet är numera uppdelat å de år 1934 antagna lagarna om allmänna vägar och om vägdistrikt. Den nya lagen om allmänna vägar har ock ersatt de bestämmelser i 25 kap. byggningsbalken, vilka hittills varit gällande med avseende å vägväsendet i städerna. Den uppräknig av vägmål, vilken förekommer i 2 § 8:o) av det remitterade förslaget, hänför sig helt till lagen om allmänna vägar och torde i verkligheten avse att inbegripa samtliga fall, i vilka enligt 57 § samma lag klagan må föras hos Konungen, med undantag dock för sådana Konungens befallningshavandes beslut, som angivas i 16 § första stycket, 47 §, 49 § andra stycket och 65 § andra stycket. De fall, i vilka mål enligt lagen om vägdistrikt skola tillhöra regeringsrättens upptagande och avgörande, innefattas under 2 § 2:o). Vid detta förhållande lärer den uppräknig, som under den äldre lagstiftningen var nödvändig, ej längre vara erforderlig utan kunna med fördel utbytas mot en hänvisning till mål rörande tillämpning av lagen om allmänna vägar med de undantag som nys

sagts. Erhåller stadgandet sådan avfattning, torde böra meddelas en övergångsbestämmelse av innehåll, att med avseende å mål, som rör tillämpning av förut gällande väglagstiftning, 2 § 8:o) i nuvarande lydelse fortfarande skall gälla.

Anses även efter den nya väglagstiftningens genomförande vägmålens beskaffenhet böra i detalj angivas i regeringsrättslagen, torde uppräknningen så till vida böra närmare anslutas till lagen om allmänna vägar, att de i förslaget upptagna orden »om anläggning, indragning eller förändring av allmänna vägar, av broar och färjor därå, om deras underhåll sommar- och vintertiden» utbytas mot »väghållning, indragning eller förändring av allmän väg» (jfr sistnämnda lag 2, 7—9 och 23 §§).

I övrigt finner lagrådet förslaget, i vad det utgör föremål för granskning, ej föranleda annan erinran än att, då den i förslaget avsedda ändringen i 2 § 17:o) icke nu kommer att äga rum, härav påkallas ändrad avfattning av förslagets rubrik och ingress.

Ur protokollet:

Ragnar Kihlgren.

Utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 30 april 1936.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden UNDÉN, SCHLYTER, WIGFORSS, LEVINSON, VENNERSTRÖM, LEO, ENGBERG, EKMAN, SKÖLD.

Efter gemensam beredning med cheferna för kommunikations- och finansdepartementen samt tillförordnade chefen för socialdepartementet anmäler chefen för justitiedepartementet, statsrådet Schlyter, lagrådets den 29 april 1936 avgivna utlåtande över det den 21 februari 1936 till lagrådet remitterade förslaget till *lag angående ändrad lydelse av 2 § 2:o, 8:o, 13:o och 17:o lagen den 26 maj 1909 (nr 38 s. 3) om Kungl. Maj:ts regeringsrätt.*

Efter redogörelse för utlåtandet anför föredraganden:

»I anledning av vad lagrådet anfört rörande 2 § 8:o i det remitterade lagförslaget finner jag den i lagrummet förekommande uppräknningen av olika slag av vägmål böra utbytas mot en generell hänvisning till mål rörande tillämpning av lagen om allmänna vägar, dock med vissa undantag. Från regeringsrättens prövning böra sålunda, såsom lagrådet funnit, undantagas sådana Konungens befallningshavandes beslut, som angivas i 16 § första stycket, 47 §, 49 § andra stycket och 65 § andra stycket lagen om allmänna vägar. I överensstämmelse med vad jag sålunda anfört har 2 § 8:o undergått erforderlig omarbetning. Samtidigt har till lagförslaget fogats en övergångsbestämmelse av innehåll att med avseende å mål, som rör tillämpning av förut gällande väglagstiftning, 2 § 8:o i dess nuvarande lydelse fortfarande skall gälla.

Slutligen har — då någon ändrad lydelse av 2 § 17:o icke nu ifrågasättes — detta lagrum utgått ur lagförslaget, varjämte förslagets rubrik och ingress givits den ändrade avfattning som därav påkallas.»

Föredraganden hemställer härefter — under framhållande av att proposition i ärendet jämlikt § 54 riksdagsordningen lärer kunna avlåtas utan hinder av att den för propositioners avlämnande till riksdagen i allmänhet stadgade tid gått till ända — att Kungl. Maj:t måtte jämlikt § 87 regeringsformen genom proposition föreslå riksdagen att antaga ifrågavarande lagförslag med de ändringar som förut angivits.

Kungl. Maj:ts proposition nr 253.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdde hemställdan förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Tage Evers.
